

Sygn. akt II CNP 2/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2007 r.

skargi S. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 30 listopada 2004 r., wydanego w sprawie z wniosku S. W.

przy uczestnictwie Z. W. i M. W.

o umorzenie postępowania egzekucyjnego,

**odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia.**

Uzasadnienie

W osobiście sporządzonej skardze wnioskodawca S. W. wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 listopada 2004 r. oddalającego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 22 lipca 2004 r. oddalającego wniosek skarżącego o umorzenie postępowania egzekucyjnego.

W myśl art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym z wyjątkami określonymi w § 2 tego artykułu, które nie znajdują zastosowanie w rozpoznawanej sprawie, obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Oznacza to, że w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi obowiązuje przymus adwokacko-radcowski, którego to wymagania nie spełnia skarga osobiście sporządzona przez wnioskodawcę. Podlega ona odrzuceniu jako niedopuszczalna bez ustalania i badania pozostałych wymagań tej skargi (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).